Written by - வ.ந.கிரிதரன் -
Saturday, 18 May 2019 14:12 - Last Updated Sunday, 19 May 2019 03:40

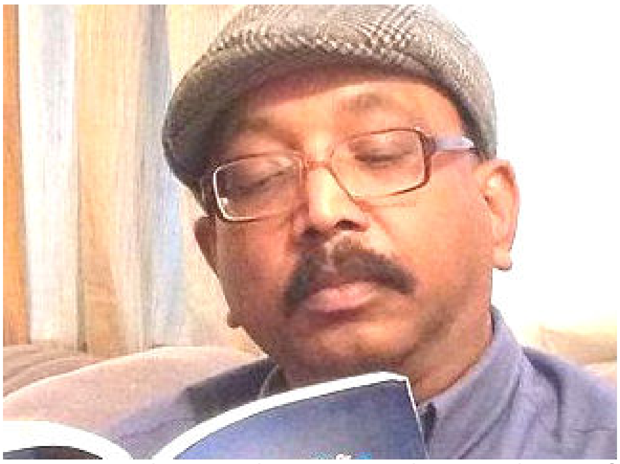

எனது கவிதைகளில் 39 கவிதைகளின் தொகுப்பிது. எதிர்காலத்தில் என் கவிதைகளை ஒரு தொகுப்பாகக் கொண்டுவரும் எண்ணமுண்டு. 'ஒரு நகரத்து மனிதனின் புலம்பல்' என்னும் தலைப்பில் அத்தொகுப்பு வெளியாகும். இத்தொகுப்பினை எனது வலைப்பதிவான 'வ.ந.கிரிதரன் பக்க'த்தில் நீங்கள் முழுமையாக வாசிக்கலாம். அதற்கான முகவரி: வ.ந.கிரிதரன் கவிதைகள் 37: ஒரு நகரத்து மனிதனின் புலம்பல்!

1. [illegible]!

அர்த்தராத்திரியில் அண்ணாந்து பார்த்தபடி
அடியற்று விரிந்திருக்கும் ஆகாயத்தைப் பார்ப்பதிலே
அகமிழந்து போயிடுதல் அடியேனின்
வழக்கமாகும்.

கருமைகளில் வெளிகளிலே கண் சிமிட்டும்
சுடர்ப் பெண்கள் பேரழகில் மனதொன்றிப் பித்தனாகிக்
கிடந்திடுவேன்.

நத்துக்கள் கத்தி விடும் நள்ளிரவில்
சித்தம் மறந்து
சொக்கிடுவேன்.

பரந்திருக்கும் அமைதியிலே பரவி வரும் பல்லிகளின்
மெல்லொலிகள் கேட்டபடி பத்தியமாய்ப்
படுத்திடுவேன்.

இயற்கையின் பேரழகில் இதயம் பறிகொடுத்தே
இருப்பதென்றால் அடியேனின்
இஷ்டமாகும்.

2. [illegible]!

எங்கும் வியாபித்து, எங்கும் பரந்து எங்கனுமே,

ச□ன் யத் து ப் பெரு வெளிகளு ம் சூ டர் களு ம் , கோள் களு ம் ,
ஆழ் கடலு ம் , பாழ் நிலமு ம் , பொங் கழி லரு விகளு ம் ,
ப□ விரி சோலைகளு ம இன் னு ம்
எண் ணற் ற , எண் ணற் ற கோடி கோடி யு யிர் களு மாய்
வியாபித் து க் கிடக் கு ம் பரந் து கிடக் கு ம்
இயற் கைத் தாயே! உனைப் போற் று கின் றனே் .
நானு னைப் போற் று கின் றனே் .
பொரு ளு ம் சக் தியு மாய்
சக் தியே பொரு ளு மாய்
E=M(C*C)
இரு ப் பது வே யில் லாததாய்
இல் லாததே யிரு ப் பது வாய்
உண் மையே பொய் மையு மாய்
பொய் மையே உண் மையு மாய்
நித் தியமே அநித் தியமு மாய்
அநித் தியமே நித் தியமு மாய்
பு திர் களிற் கு ள் பு திராகக்
காட் சிதரு ம் இயற் கைத் தாயே! உனைப்
போற் று கின் றனே் ! நானு னைப் போற் று கின் றனே் .

3. □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□.

தனிமைகளின் சாம் ராஜ் யங் களில் நான் கட் டு ண் டு கிடந் திடு கின் றனே்
அடிமையாகவா? அன் றி ஆண் டானாகவா? இல் லை
ப□ ரணம் நிறைந் ததொரு சு தந் திரப் பறவையெனவே.
இசை பாடிடு மழெிற் பு ள் ளனெவே.

கட் டு க் களற் ற உலகில் கவலைக் காட் டரேிகள் தானதே ?
சட் டங் களற் ற வு லகில் சோகங் கள் தானதே ?
ஒளித் தழோர் கள் வடெ் கி ஒளிந் தனரனெ் பறத் தலின் பின் னவே.
பிரபஞ் சத் து வீ திகளில் பறந் து மீ ள் கையில் படர் வது
பரெு மிதமே.

நரோக் கங் கள் விளங் கி விட் ட வாழ் வில்
தாக் கங் கள் தானதே ? அன் றி
ஏக் கங் கள் தானதே ?

தனிமைகளின் சாம் ராச் சியங் களில்
நான் கட் டு ண் டு கிடந் திடு கின் றனே்
அடிமையாகவா? அன் றி ஆண் டானாகவா? இல் லை
ப□ ரணம் நிறைந் ததொரு சு தந் திரப்
பறவையெனவே.
இசை பாடிடு மழெிற் பு ள் ளனெவே.

முழுமையாக வாசிக்க: https://vngiritharan230.blogspot.com/2019/05/36.html?fbclid=IwAR0ukT544fxxwhImEqI29HpfIro5vh6BGogBRONEBwOUR3aFP1mt08azTEc#more